

"Vesile-i muhabbet olan kemâl ve hüsün ve ihsanın hadsiz bir derece fevkinde,.. " cümlesine göre; "kemal" ve "hüsün" ve "ihsan", nasıl vesile-i muhabbet oluyor?

Kemal, kelime olarak mükemmellik ve bütün güzel sıfatlarla muttasıf olmak anlamındadır. Mükemmel ve kusursuz olan bir şey ise sevilmeye layıktır. Öyle ise kemal, muhabbet ve sevmek için önemli vesiledir.

Hüsün, kelime olarak güzel ve cemal anlamındadır. Güzellik ve cemal, muhabbetin en önemli vesilesidir. İnsan fitratında güzele karşı şiddetli bir meyil ve alaka vardır.

Ihsan, kelime olarak ikram ve iyilikte bulunmak demektir. İnsanlar, iyilikte ve ikramda bulunanlara karşı, fitri olarak muhabbet ve sevgi beslerler. Bu yüzden insanlar içinde cömert ve iyilik severler, ciddi anlamda sevilir ve sayılırlar. Yani iyilik ve ikramda bulunmak muhabbete vesiledir.

Özet olarak mükemmel, güzel ve iyilik sever olmak, muhabbet sebepleri içinde en kuvvetli olanlarıdır. Bunun zıddı ise kusurlu, çirkin ve cimri olmak da nefretin sebebidir.

Allah, mutlak olarak kemal, cemal ve muhsin olmasından, sevilmeye ve muhabbet edilmeye en layık olanıdır. Zira kainattaki bütün ikram, kemal, ve güzellikler, Allah'ın cemal, kemal ve ihsanı yanında bir pırıltı bile değildir. Öyle ise hadsiz bir muhabbete layıktır.